

miering af Husmandsbrug og Rejseunderstøttelser til Husmænd, Ændringsforslagene Nr. 157—159, kan jeg henholde mig til, hvad der er fremført af Ordføreren. Det, der her er foreslaaet, er et Kompromis, og jeg mener, at det alt taget i Betragtning er en rimelig Nedsættelse af de Bevillinger; der her er paa Tale.

Vedrørende Ændringsforslag Nr. 160 om ekstraordinære Arbejder paa Statens Areal af Store Vildmose maa jeg sige, at jeg finder det ejendommeligt nu midt i Sommertiden at foreslaa en Bevilling, hvis Forudsætning var, at den skulde have været anvendt i den Vinter, der nu er gaaet. Hvis der bliver Brug for et saadant Beløb til næste Aar, og hvis der sagligt er Mening i, at dette Arbejde tages op, vil der kunne stilles Forslag paa Tillægsbevillingsloven, og jeg maa da mene, at det til sin Tid maa overvejes og navnlig gøres til Genstand for Forhandling med Vildmosekommissionen.

Vedrørende „Dana“s Inddragning som Redningsdamper maa jeg meget anbefale, at man følger det Forslag, som jeg har stillet, og som er tiltraadt af Flertallet i Udvalget. Det ærede Medlem Hr. Olufson var inde paa at tale om Vindstyrker og gjorde gældende, at naar der skulde reddes ved Thyborøn, var Vindstyrken mellem 5 og 7, men naar der skulde reddes ved Esbjerg, var det Orkan, saa var den mellem 7 og 11. Jeg tror nu ikke, den Tale har meget paa sig; det blæser vist lige stærkt de to Steder, og jeg tror, at Fiskeridirektørens Udtalelse er rigtig: at de to Redningsdampere, der er stationeret ved Thyborøn, hidtil har vist sig at kunne gaa ud under alle Forhold og aldrig har afslaaet at gøre Tjeneste. Og efter hvad der foreligger — og det er jo dog de rent saglige Argumenter, vi maa bøje os for —, er der ingen Tvivl om, at disse Redningsdampere ogsaa kan gøre god Fyldest ved Esbjerg.

Naar det ærede Medlem Hr. Sundbo udtalte, at det var Materiellet, det kom an paa, saa ved det ærede Medlem vistnok meget godt, at det ogsaa somme Tider kan være Personellet, og det er muligt, at hvis vi satte en anden Kaptajn paa „Dana“, vilde hele Interessen for „Dana“ tabe sig i Esbjerg. Det kan kun glæde mig, at det ærede Medlem anerkendte den midlertidige Anbringelse af „Dana“ i Esbjerg, men det er ganske rigtigt, at da jeg i sin Tid foreslog den Ordning, blev den mødt med stor Mistro i Finansudvalget og Rigsdagen, og den var heller ikke særlig velset

i Esbjerg, hvor man ønskede en Redningsdamper hele Aaret rundt. Nu har det hele vendt sig saaledes, at nu er der ikke andet, der duer, end „Dana“, og hvis Sandheden skulde siges, er det vistnok „Dana“s Kaptajn. Men det gaar jo ikke an, at vi anlægger vort Redningsvæsen efter rent personlige Forhold, skønt jeg i høj Grad paa-skønner det Tillidsforhold, der dør er til Stede.

Jeg maa sige, at det forbavser mig, at det er Esbjergfiskerne, der gør Indsigelse, for de faar en Redningsdamper hele Aaret, medens de nu kun har den det halve Aar. De, der skulde gøre Indsigelse, var snarere Fiskerne ved Thyborøn; men saa vidt jeg forstaa, har de ikke gjort Indsigelse mod den Ordning, der her tilstræbes.

Jeg maa altsaa hævde, at det, der her er foreslaaet, er fuldt forsvarligt. Jeg indrømmer, at jeg ikke er sagkyndig i saa Henseende, og deri staaer jeg maaske paa lige Fod med adskillige Medlemmer her i Salen, men det, det kommer an paa, er jo saa, at vi støtter os til den Sagkundskab, der er for Haanden, og her er vi saa heldige i Fiskeridirektøren at have en Mand, som virkelig ved Besked om de Ting, der tales om. Hele dette Spørgsmaal minder meget om Spørgsmaalet om Forsøgsstationerne. Det kan ikke nytte noget, at vi gaar efter lokale Interesser; vi maa se paa Helheden og se paa, hvad der er sagligt forsvarligt, og jeg mener, som sagt, at naar vi lever i en Tid, da der skal spares, er det her stillede Forslag sagligt velbegrundet.

Jeg tror hermed at have omtalt de Ting, der er Uenighed om. Jeg vil dog sige, at Forslaget under Nr. 166 om en Tekstanmærkning vedrørende Forsøgsstationerne efter min Mening er overflødig; jeg vil anse det for det rigtigste, om Folketinget henholder sig til sin tidligere Vedtagelse, og en Tekstanmærkning som den foreslaaede vil da kunne undværes.

A. C. D. Petersen: Den højtærede Landbrugsminister var saa elskværdig at beklage, at jeg vilde anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 153, og samtidig advarede den højtærede Minister mig imod at drive en for stærk Lokalpatriotisme. Jeg mente, at jeg allerede i min første Omtale af denne Sag havde godtgjort, at det kunde og maatte ikke være Lokalpatriotisme, det her drejede sig om, men det var et Spørgsmaal, der vedrører hele det danske Landbrug og et Spørgsmaal, som ikke havde mere Interesse for os, der er lokaliserede til Fyn, end for alle andre Landboere, hvor de end bor i Danmark.